మానస మయూరి

– కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఏడుస్తున్న బాస్‌ను చూస్తూంటే శరత్ మనస్సు చిత్రంగా స్పందించింది. పైకి కనబడే మనుషులు వేరు. మాటల ద్వారా అర్థమయ్యే మనుషులు వేరు. కానీ అస్సలు మనిషిని ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు. శరత్‌కి తెలుసు, బాస్ దాంపత్య జీవితం అంత ఆనందప్రదమైనది కాదని. అతనికన్నా పెద్ద వుద్యోగం అతని భార్యది. దాంతో అతని భార్య అతడిని అందరి ముందు చులకన చేస్తుందనీ, లెక్కచేయానీ, పిల్లలకోసం కలసి వుంటున్నామనీ ఓసారి శరత్‌తో ఆయన చెప్పుకున్నాడు. అప్పుడప్పుడు ఇలా బాధ కలిగినపుడు రెడ్‌లైట్ వేసి శరత్‌తో బాధలు చెప్పుకుంటాడు. కానీ ఎప్పుడూ ఇలా ఏడవలేదు. కాస్సేపటికి దుఃఖం తీవ్రత తగ్గింది. లేచి వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని వచ్చాడు. స్టెనోకి ఫోన్ చేసి 'టీ' పంపమని చెప్పాడు.

తరువాత శరత్ వైపు తిరిగాడు.

'ఒకోసారి నేను ఎందుకు బ్రతుకుతున్నానో, ఈ జీవితానికి అర్థం ఏమిటో తెలియదు శరత్! నాకు పెద్ద వుద్యోగం వుంది డబ్బులకు కొదువ లేదు. కానీ నాకు ప్రేమ అన్నది తెలియదు. యవ్వనంలో ప్రేమ గురించి ఎన్నో కలలు కన్నాను. నాలో వున్న ప్రేమ భాండాగారాన్ని నా భార్యపై కురిపించాలనుకున్నాను. పెళ్ళయింది. ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టారు. అంతలో ఆమెకి ఉద్యోగం దొరికింది. అది నా కన్నా వున్నతమైనది. అప్పటి నుంచీ ఆమె మారిపోయింది. ప్రేమ అన్నది మా ఇద్దరి దరిదాపులకు రాలేదు. మా ఇద్దరి బెడ్‌రూమ్‌లు వేరాయ్యాయి. హోదా, డబ్బు మనుషుల సంబంధాలను ఇంతగా మార్చేస్తాయా? పెళ్ళయినప్పుడు ఆమెకు ఉద్యోగమేలేదు. నేను ఆమెని తక్కువ చేయలేదే? నా హృదయంలో ఇంతకాలం దాచిన ప్రేమను ఆమెకు అందివ్వాలని తహతహలాడాను.

నేను ఆఫీసర్‌ని. నా క్రింద ఎంతోమంది వుద్యోగస్తులున్నారు. వారు నన్ను గొప్పవాడిలా చూస్తారు. కానీ నా ఇంట్లో నా భార్య దృష్టిలో నేను పనికిరాని వాడిని. నేను చీపురుపుల్ల అంత కూడా చెయ్యను. కానీ పిల్లలు, వాళ్ళకి నేనంటే ప్రేమ. వాళ్ళకోసం ఏమైనా భరిస్తాను నేను. అందుకే ఎన్నోసార్లు విడాకుల ఆలోచన వచ్చినా దాన్ని నేను పక్కకు పెట్టేశాను. తను కూడా 'డైవోర్సీ' అన్న ట్యాగ్‌వల్ల తన కెరీరు దెబ్బ తింటుందని నాతో కలిసి వున్నట్టు నటిస్తోంది. తనకి నేను అవసరం లేకున్నా పిల్లలకు నేను అవసరం అని నేను అన్నింటినీ భరిస్తూ వచ్చాను. కానీ...'

మళ్ళీ అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళూరాయి.

తలుపు కొట్టి ప్యూన్ వచ్చి టీలు పెట్టివెళ్ళాడు.

'నా కూతురు నాతో కలిసి ఒకే ఇంట్లో వుండలేదట. దానికి వాళ్ళమ్మ మద్దతు. హాస్టల్‌లో వుండి చదువుకుంటుందట. రాత్రి ఆలస్యంగా వస్తే, ఎందుకని ఆలస్యం అయిందని అడిగాను. వయసు వచ్చిన పిల్ల కదా, జాగ్రత్తగా వుండాలని అన్నాను. వాళ్ళమ్మ ఎలాగో ఏమీ పట్టించుకోదు. ఆమెకు తీరిక వుండదు. అందుకని నేను చెప్పాను. దానికి వాళ్ళమ్మ నన్ను అనుమానం మనిషి అంది. పురుషాహం

నాది అంది. హైసొసైటీకి తగని వాడిని అంది. పాత భావాల బూజు పట్టిన మనిషిని అంది. అమ్మాయిని హాస్టల్‌లో చేర్పించింది. చెప్పు నేను చేసిన తప్పు ఏముంది? అబ్బాయి వేరే నగరంలో హాస్టల్‌లో వున్నాడు. అమ్మాయి వున్న వూళ్ళోనే హాస్పటల్‌లో వుండటం ఏమిటి? ఇక జీవితానికి అర్థం అర్థం ఏముంది? అది హాస్టల్ వెళ్తూ ఏమందో తెలుసా?' అతికష్టం మీద కన్నీళ్ళు ఆపుకున్నాడతడు.

శరత్‌కి బాధగా అనిపించింది.

ఏమవుతోంది మానవ సంబంధాలు? కుటుంబంలో సంబంధ బాంధవ్యాలు అనూహ్యంగా రూపాంతరం చెందుతున్నాయి.

తండ్రి ముందు నిలబడి మాట్లాడాలంటేనే బయపడేవారు ఒకప్పుడు. మామూలు సమయం కన్నా కాస్త ఆలస్యమయితేనే నాన్న ఏమంటాడో అన్న భయం వుండేది. పెద్దలంటే గౌరవం వుండేది. ఇప్పుడవన్నీ ఏమైపోయాయి?

ఆలస్యంగా ఇంటికి రావద్దని తండ్రి అంటే ఆ తండ్రితో కలసి వుండలేదా కూతురు? దానికి తల్లి వత్తాసా?

ఇదే అభ్యుదయమా? ఇదే స్వేచ్ఛా? ఇదే అభివృద్ధా? ఇదే నాగరికతనా?

కానీ.. ఇక్కడ తండ్రి 'ఆలస్యంగా వచ్చావేమిటి?' అని అడిగితే భరించలేని అమ్మాయి హాస్టల్ నియమ నిబంధనలతో ఎలా ఒదుగుతుంది?

హాస్టల్ నిబంధనలతో ఒదిగే అమ్మాయి ఇంట్లో తండ్రి మాటనే వినచ్చుగా? అయినా తండ్రితో కలిసి వుండలేని అమ్మాయి రేపు పెళ్ళయితే భర్తతో, అత్తమామలతో ఎలా సర్దుకుంటుంది?

ఇలా సర్దుకోవటం, సహనం తల్లిదండ్రులలోనే లోపించటం పిల్లలపై ప్రభావం చూపిస్తోందా? ఫలితంగా, సమాజంలో విడిపోవటాలు, ఒంటరి జీవితాలు అధికమౌతున్నాయా? అసంతృప్తులూ, నిరాశలతో వ్యక్తిగత జీవితాలు అల్లకల్లోలమౌతున్నాయా?

హర్ ఎక్ జిస్మ్‌ఘాయత్, హర్ ఎక్ రూహ్‌ప్యాసీ

నిగాహోమే ఉల్ఝన్, దిలోమే ఉదాసీ

యె దునియా హై యా ఆలమ్ - ఎ - బద్ హ వాసీ

సాహిర్ లూధియాన్వీ పాట శరత్ మనస్సులో మెదిలింది.

ప్రతి శరీరం గాయాల మయం. ప్రతి హృదయం ప్రేమదాహోతప్త హృదయం. ప్రతి ఒక్కరి కళ్ళల్లో సందేహాలు, సంశయాలు. మనస్సులలో నిరాశా నిస్పృహలు. ఇది ప్రపంచమా? లేక నిరాశా నిస్పృహల నరకమా?

ఎప్పుడో రాసిన సాహిర్ కవిత ఇప్పటి సమాజానికీ వర్తిస్తుంది.

ఆలోచనల్లో మునిగిన శరత్‌ని చూసినవ్వాడు బాస్.

'నాకు బాధలు చెప్పుకోవటానికి ఎవ్వరూ లేరు. ఎవరికి ఏం చెప్పినా అది రకరకాల వికృత రూపాలు ధరించి మళ్ళీ నా దగ్గరకు తిరిగి వస్తుంది. నువ్వొక్కడివే నా బాధను అర్థం చేసుకుంటావు. మరొకరి దగ్గర మళ్ళీ ఈ మాటలు అనవు. అందుకని నాకు బాధ కలిగినప్పుడల్లా నీ భుజం పై తల పెట్టి ఏడుస్తాను. బాధలు చెప్పుకుంటాను' అన్నాడు.

శరత్ మనస్సు బాధతో మెలితిరిగింది.

ఎంతటి దుర్భరమైన పరిస్థితి.

మనసు విప్పి తన బాధను చెప్పుకోవటానికి మరో వ్యక్తి లేకపోవటం ఎంతటి దయనీయకమైన పరిస్థితి.

తనవారంటూ ఒకరులేని పరిస్థితిలో ఎంత హోదా వుండి ఏం లాభం? ఎన్ని డబ్బులుండి ఏం లాభం?

మనసున మనసై, బ్రతుకున బ్రతుకై

తోడొకరుండిన, అదే భాగ్యము, అదే స్వర్గము.

ఎంత నిజం.

రంభ పూర్వశి మేనకలు స్వర్గం కాదు.

అష్టైశ్వర్యాలు స్వర్గం కాదు.

మణి మరకత మాణిక్యాలు స్వర్గం కాదు.

కార్లు మేడలు మిద్దెలు, నౌకర్లు ఇవేవీ స్వర్గం కాదు. భాగ్యంకాదు.

మనసు విప్పి మాట్లాడేందుకు ఓ మనిషి వుండటాన్ని మించిన భాగ్యం లేదు. దాన్ని మించిన సాధ్యం లేదు.

ఎందరికి భాగ్యం వుంటుంది? ఎందరికి సౌఖ్యం లభిస్తుంది?

ఎవరికి వారు ఈ సౌభాగ్యం వేటలో, ఈ సౌఖ్యం పోరాటంలో తమదైన రీతిలో తమదైన విధానంలో సంతృప్తి పొందాలని ప్రయత్నిస్తుంటారు. తమ ఒంటరితనాన్ని మరచిపోవాలని ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఈ ప్రయత్నమే వ్యక్తి జీవిత కథనా? తనలోకి తాను చూసుకున్నాడు శరత్.

తనకి ఎప్పుడూ ఎవరికీ బాధను చెప్పుకోవాలనిపించలేదు. ఎప్పుడూ ఏడవటానికి ఓ భుజం కావాలన్న భావన కలగలేదు. ఎప్పుడూ ఎవరితోడో, సాహచర్యమో కావాలన్న తపన లేదు. లేదన్న బాధ లేదు.

తనకు పాటలు వింటూ వాటి భావం అనుభవిస్తుంటే చాలు జీవితంలో ఇంకేమీ అవసరం లేదనిపిస్తుంది.

కవితలు చదువుతూంటే చాలు ఇదే స్వర్గం అనిపిస్తుంది.

పుస్తకాలు చదువుతూ రచయితలు సృష్టించిన మరో ప్రపంచంలో విహరిస్తూంటే అదే సౌఖ్యం అనిపిస్తుంది.

అంతలో అతని మనస్సులో శిల్ప మెదిలింది.

ఈ మధ్య తనకు శిల్పతో ప్రతి విషయం మాట్లాడటం అలవాటయింది.

ఇంతవరకూ ఎవ్వరితో ప్రస్తావించని విషయాలు, మనసులోపలి మాటలు ఆమెతో చెప్పటం అలవాటవుతోంది.

అతని ఆలోచనలను భగ్నం చేస్తూ ఆఫీసరు కదిలాడు.

శరత్ దృష్టి మళ్ళింది.

ఆఫీసర్‌కి తన అవసరం తీరింది.

ఇప్పుడాయన కూతురు దూరమైందని కన్నీరు పెట్టిన తండ్రి కాదు. ఆఫీసరు. బాస్.

లేచాడు శరత్. 'నేను వెళ్తాను. సెక్షన్‌లో పనుంది' అన్నాడు.

'మీరివ్వాల్సిన స్టేట్‌మెంట్ త్వరగా ఇవ్వండి. 'అన్నాడు బాస్ అధికారం పుట్టిపడే స్వరంతో, ఫైళ్ళను దగ్గరకు లాక్కుంటూ.

తనలో తాను నవ్వుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు శరత్.

ఈ ప్రపంచం ఎంత విచిత్రమైనదో! అనిపించింది.

ఏ భావనా శాశ్వతం కాదు.

ఏ ఆవేదనా శాశ్వతం కాదు.

ఒక్క క్షణం ఫలానా వారు లేకపోతే జీవితం లేదనిపిస్తుంది. ఏదో బాధను భరించలేమనిపిస్తుంది. కానీ మరుక్షణం ఆ మనిషినే మరిచిపోతాడు. భరించలేమనుకున్న బాధ కొన్నాళ్ళకి మరపున పడుతుంది.

జీవితం సాగిపోతుంది. సాగిపోతూ ఏదో ఓ చోట అంతమౌతుంది.

ఆలోచిస్తూ సెక్షన్‌లోకి వచ్చి కూచున్నాడు శరత్.

పరస్పర భిన్నమైన అనుభూతులతో, ఆలోచనలతో అతని మనస్సు అల్లకల్లోలంగా వుంది.

ఇంతలో పరిమళం దగ్గరగా వచ్చినట్టనిపించి చూశాడు.

మాధవి వచ్చింది.

'ఏం సార్.. శిల్పతో మీకు మంచి దోస్తీ కుదిరనట్టుంది?' అడిగింది.

నిర్ఘాంతపోయాడు శరత్. ఆశ్చర్యం అవధులు దాటింది. అంతలో బాధ ఒక్కసారిగా అలలా ఎగసిపడింది.

ఈమెకి ఎలా తెలిసింది?

ఈమెకి తెలిస్తే అందరికీ తెలుస్తుంది.

అలా ప్రశాంతికి తెలిస్తే?

ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి కర్మకూ ఫలితం వుంటుంది.

మంచికి మంచి ఫలితం వుంటుంది.

చెడుకు చెడు ఫలితం వుంటుంది.

మంచో, చెడో ఫలితం మాత్రం వుండి తీరుతుంది.

అది తాను శిల్పను ఒంటరిగా కలిసినపుడు ఆలోచించాల్సింది. అప్పుడు ఆలోచన అన్నది లేకుండా కలిశాడు. ఇప్పుడీమె ఈ ప్రశ్న అడగ్గానే వులిక్కిపడి ఆలోచనల్లో పడ్డాడు అనుకున్నాడు శరత్.

పైకి 'ఎందుకలా అంటున్నారు?' అనడిగాడు. ఏమీ తెలియనట్టు.

'ఏమీలేదు. శిల్ప ముఖం మిమ్మల్ని చూడగానే వెలుగుతుంది. మీ ముఖం నవ్వుతో నిండుతుంది అందుకని' అంది.

శరత్ నవ్వి వూరుకున్నాడు. మాటలు పెంచితే ఏది ఎక్కడ తేలుతుందో అన్న భయం వుందతనికి.

శరత్ ఏమీ మాట్లాడక పోవటంతో మాధవి అతనికి దగ్గరగా వచ్చింది. రహస్యం చెప్తున్నట్టు అంది 'లంచ్‌లో మొత్తం ప్రపంచంలో మీరిద్దరే వున్నటు మైమరచి మాట్లాడుకుంటూంటే బాగా దోస్తీ కుదిరిందనిపించింది' అంది పిడుగు పడ్డట్టయింది శరత్ పరిస్థితి.

అతడికి అక్కడనుంచి లేచి పారిపోవాలనిపిస్తోంది.

ఇప్పుడీ విషయం అందరికీ తెలిస్తే?

శిల్ప ఏమనుకుంటుంది?

ఆమెని మాటలంటారు? ఏడిపిస్తారా? హేళన చేస్తారా?

శరత్ కడుపులో వికారంగా అనిపిస్తోంది. ఒళ్ళంతా వేడి ఆవిర్లు వస్తున్నట్టు అనిపిస్తోంది.

అతడినే పరిశీలనగా చూస్తున్న మాధవి నవ్వుతూ అంది 'పాపం ఒంటరిది శిల్ప. జాగ్రత్తగా చూసుకోండి' అంది. అని నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె వెళ్ళేటంతోటే లేచి గబగబా బయటకు వెళ్ళాడు శరత్.

అతడికి ఒంటరిగా వుండాలని వుంది. అందరికీ దూరంగా పారిపోవాలని వుంది.

అతడి కళ్ళముందు పలు భయంకరమైన దృశ్యాలు కదులుతున్నాయి. ఆఫీసులో అందరూ తనను పరిశీలనగా చూస్తున్నట్టు అనిపిస్తోంది. అందరూ తననూ శిల్పనూ చూసి సైగలు చేసుకుంటూ ఏవేవో చెప్పుకుంటున్నట్టు అనిపిస్తోంది. హేళనగా నవ్వుతున్నట్టు అనిపిస్తోంది.

ఆఫీసులో ఇలాంటి వ్యవహారాల గురించి అందరూ మాట్లాడుకునే సాధనం, వాళ్ళని చూసే విధానం శరత్‌కి తెలుసు. ఎంతో అసహ్యంగా వుంటుంది. జుగుప్సాకరంగా వుంటుంది. ఇద్దరి మధ్య వున్నంత కాలం ఎంతో అందంగా, వున్నతంగా వున్నది, మూడో వ్యక్తి కంటపడగానే అసభ్యంగా, నేరంగా మారుతుంది. వణుకుతున్న వేళ్ళతో శిల్ప నెంబరు వెతకసాగాడు. దొరకగానే ఫోను చేశాడు.

'హలో' అంది శిల్ప.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments